

ЧИТМО НА БЪЛГАРСКИЯ СЛОВНИЦА.

ПРИКАЗКА.

ЕДИНЪ ЧИФТЪ КАЛѢВРИ.

Въ Багдатъ живѣше единъ ѱстарѣлъ търговецъ, името му Яки-Казѣма, който бѣше безкрайно скъперникъ и нароченъ за тва тѣждѣ. Яко вѣ и той много имотенъ, иж дрѣхитѣ му вѣхъ само крѣпки и шѣпове, гѣжвата му едно дебело платно, на което цвѣтѣхъ не можеше вѣке да се разпознае; при всичкитѣ му другы дрѣхы най много се прочюхъ калѣвритѣ му. Съ голѣмы подкѣвы вѣхъ окръжени пѣтинитѣ имъ: лицето имъ бѣше отъ толкова много кѣсове, като една провѣшка дрѣха; защото въ десѣттѣхъ години, отъ когато тѣ се знаахъ калѣври, замѣчили се вѣхъ най добритѣ Багдатски кърпачи да закрѣпватъ тѣ вѣтины. Тѣ вѣхъ стигнали до той край, шото когато хората никахъ да прикажхъ нѣщо главно, казвахъ за Казѣмовитѣ калѣвры.

Когато той търговецъ се разхѣдаше веднѣжъ на голѣмитъ пазаръ въ градѣхъ, нѣкои си го помолхъ да купи едно тѣждѣ хѣбавы стѣкаа.